

VOLIMO TE, DRAGI BOŽE



I ove su nam Nove hidžretske godine naši imami i muallalime priredili prigodan program. Posebno im zahvaljujemo što su u program uključili naše najmlađe, djecu i unuke koji su se pokazali kao dobri učenici dobrih učitelja. Uz učenje Kur'ana, pjevanje i recitiranje ilahija, naši su nam imami, predvođeni glavnim imamom, hafizom Azizom ef. Alilijem, ispričali priču o hidžri. Evo te priče: Da bismo i mi, ovdašnji muslimani, uspjeli, hidžra se mora desiti u našim dušama. Hidžra je odluka da ćemo svoj život urediti na principima uzvišene vjere – islama, da ćemo moralno i pošteno živjeti i biti od opće koristi svojoj užoj i široj zajednici, jer u konačnici se samo zato i isplati živjeti na ovom prolaznom i nepredvidljivom svijetu.



Hidžra je obveza i danas, čini se više nego ikada ranije. Ne – seliti se, nego – ostaviti neznanje, zabludu, grijeh i loše navike, neislamski način života, loše društvo, djela koje Allah ne podržava i prezire ih, te u potpunosti prihvatiti Njegove uzvišene propise. Da bismo što prije izašli iz gafleta – nemara, indolencije, nehaja, neznanja, bunila – valja nam rješavati probleme, a ne bježati od njih. Na taj ćemo način sačuvati tekovine hidžre i okoristiti se njenim vrijednostima.

Ovo je samo dio poruka Hidžre. Na njen značaj stalno se moramo podsjećati i njenim porukama iznova vraćati kako bismo olakšali sebi i drugima, jer su poruke Hidžre svevremene i uvijek aktualne.



Braćo i sestre u islamu! Danas, 25. Zu-l-hidždže 1432. h, 26. studenoga 2011. godine, na Dan državnosti Bosne i Hercegovine, 1. dan Nove 1433. Hidžretske godine, prigoda je da se prisjetimo Hidžre koja spada u red vrlo važnih događaja u povijesti islama, s kojom počinje računanje muslimanskog kalendara.

Hidžra iz Meke u Medinu (Jesrib) 622. godine po Isi, alejhis selam, bila je velik i težak zadatak i ispit za Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, i ashabe. Bio je to ispit spremnosti na žrtvu na Allahovu, subhanehu ve te'ala, putu i provjera jačine njihova imana. Hidžra dolazi kao nužnost nakon stavljanja muslimana u totalnu izolaciju, hidžre u Abesiniju, neuspjelih pokušaja da 'we u Taifu i svakodnevnih napadaja na Poslanika, s.a.v.s., i muslimane.



Hidžra iz Meke u Medinu se zbila po Allahovoj, dž. š., odredbi i Njegovu dopuštenju. Muslimani su zajedno s poslanikom, s.a.v.s., bili prinuđeni napustiti svoje kuće, svoj rodni kraj i ostaviti svu imovinu da bi dobili slobodu, o čemu govori 100. Ajet sure En-Nisa:

¹⁰⁰Onaj tko se iseli Allaha radi, naći će na zemlji mnogo mjesta, uprkos svojih neprijatelja, i slobodu. A onomne tko napusti svoj rodni kraj radi Allaha i Poslanika Njegova, pa ga stigne smrt, nagrada od Allaha njemu je sigurna. A Allah mnogo oprašta i milostiv je.

Sastanci Poslanika, s.a.v.s., na Akabi s muslimanima Medine bili su priprema za hidžru. Prvom sastanku na Akabi, 11. godine po poslanstvu, prisustvovalo je šest Jesribljana, s kojima Muhammed, s.a.v.s., šalje mladog ashaba Mus'abu ibn Umejra, r.a., da Jesribljane podučava islamu. Na drugom sastanku na Akabi, prisustvovalo je dvanaest ljudi. Tad su se prvi put zavjetovali Poslaniku, s.a.v.s., na vjernost.



Na trećem susretu, lipnja 622. godine, kad se daje Velika prisega, prisustvovalo je 73 muškaraca i dvije žene. Tom su se prigodom Jesribski muslimani zavjetovali na:

1) Poslušnost i pokornost u činjenju dobra; 2) Opskrbu i olakšicama kad se nađu u teškoćama; 3) Naređivanje dobra i zabranjivanje zla; 4) Činjenje dobra u ime Allaha, dž.š., i ne iskazivanje straha od prigovora prijekornika; 5) Pomaganje Poslaniku, s.a.v.s, kad od njih zatraži pomoć i pružiti mu zaštitu kad mu bude potrebna, kao i da štite sami sebe, svoje žene i svoju djecu



Nakon trećeg susreta na Akabi, Poslanik, s.a.v.s., naređuje da ashabi počnu s hidžrom u Medinu, a dva mjeseca poslije, mušrici Meke održavaju Skupštinu na kojoj se raspravljalo o konačnom i tajnom zadavanju udarca Poslaniku, s.a.v.s..

Tada je prihvaćen prijedlog Ebu Džehla, koji je podržao i prokleti Iblis: Da se iz svakoga plemena odabere najснаžniji mladić, da im se podijele ubojite sablje i da svi zajedno ubiju Muhammeda, s.a.v.s., kako bi se na taj način izbjegla osveta Benu Abdu-l-Menafa, jer bi ta osveta značila rat protiv svih Mekanaca.

Donesena je odluka da se odmah pristupi realizaciji plana.

Nakon toga dolazi Džibril koji, po nalogu Alaha, dž.š., obavještava Poslanika, s.s.v.s, o zavjeri mušrika i o Allahovoj, dž.š., dozvoli da Poslanik, s.a.v.s., napusti Meku. Džibril mu je odredio vrijeme hidžre, upozorivši ga da te noći ne spava u svojoj postelji.

Poslanik, s.a.v.s., na ovaj način drži lekciju ashabima i ummetu da odgovorni predstavnici hidžru mogu i smiju činiti među posljednjima, a nikako da budu među prvima.



Nakon što se spustio mrak, mušrički mladići opkolili su kuću, nastojeći u ponoć ubiti Muhammeda, s.a.v.s., o čemu govori 30. ajet sure El-Enfal:

³⁰I kad su ti nevjernici zamke pleli, da bi te u tamnicu bacile ili te ubili ili te protjerali; oni su zamke pleli, a Allah ih je ometao, jer to Allah najbolje zna.



Hidžra u Medinu je, za razliku od hidžre u Abesiniju, bila farz svakom muslimanu, jer se u Medini trebala formirati jaka zajednica koja će moći štiti interese islama.

Dalje je poslanik, s.a.v.s., nastavio sa Ebu Bekrom Es-Sidikom, r.a., do pećine Sevr u kojoj se zadržavaju tri dana.



Na putu do Medine Poslanika, s.a.v.s., i Ebu Bekra, r.a., vodio je iskusni vodič Abdullah ibn Urejke El-Lejsi. Muslimani su bili presretni po dolasku Poslanika, s.a.v.s., koji je na 420 kilometara dugom putu hidžre proveo jedanaest dana. Muhammed, s.a.v.s., se na putu zadržao još samo u mjestu Kuba. Tamo je izgradio prvi mesdžid i klanjao prvi džuma-namaz. Po dolasku u Medinu, sagradio je džamiju.



U Medini ensarije (pomagači) bratski prihvaćaju muhadžire i s njima dijele dobro i zlo; s njima dijele svoje imetke i bratime se.

O značaju ensarija Allah, dž.š., kaže u devetom ajetu sure El-Hašr

¶I onima koji su Medinu za življenje izabrali i domom prave vjere još prije njih učinili; oni vole one koji im se doseljavaju i u grudima svojim nikakvu tegobu, zato što im se daje, ne osjećaju i više vole njima nego sebi, mada im je i samima potrebno. A oni koji se ušćuvaju lakomosti, oni će sigurno uspjeti!

Kemal Mujičić